

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 240 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 120 "		
Pe un pătrar de an 60 "		
Un număr 5 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 300 Lei.		

Nr. 357/1933 M.

Nr. 5349 E/1933.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor Ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Preasfințiților frați Episcopi, Venerabilelor consilii eparhiale, onoraților deputați congresuali, iubitului cler și popor din mitropolia Noastră, dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și binecuvântarea Noastră arhierescă.

Având în vedere dispozițiile Art. 38 din Legea pentru organizarea Bisericii ortodoxe române și dispozițiile §§-ilor 151 și 152 din Statutul organic votat în congresul național-bisericesc din 1868, convocăm și prin aceasta declarăm convocat **congresul național-bisericesc** al mitropoliei noastre în sesiune ordinară în biserica catedrală din Sibiu, pe ziua de **14 Octomvrie a. c., ora 9 a. m.** în care zi, după terminarea serviciului divin, va urma imediat deschiderea congresului și vor începe lucrările lui, conform regulamentului intern.

Dat în reședința Noastră arhiepiscopescă mitropolitană din Sibiu, la 27 Septemvrie 1933.

(ss) *Nicolae,*
Arhiepiscop și Mitropolit.

Inștiințare.

La sediul fiecărui protopresbiterat se va face *Marți în 17 Octomvrie 1933* alegerea de delegați la Adunarea generală a Cassei de Economii, Ajutor și Credit a clerului ortodox în număr de 10% din numărul total de membrii înscriși.

Se observează, că în situația actuală Cassa nu poate suporta nici un fel de cheltuială pentru deplasarea delegaților la Adunarea generală.

Caransebeș în 7 Octomvrie 1933.

Consiliul eparhial.

Să ne vină Păstorul!

Trei luni se împlinesc peste trei zile de când Păstorul nostru, prea bunul episcop Iosif a închis ochii pentru totdeauna.

Trei luni de când moștenirea lui, eparhia văduvită, a făcut rută de mai multă sau mai puțină senzație pentru opinia publică românească. Evident, am avut și avem în acest răstimp purtarea de grijă deosebită a însuș Inalt Prea Sfințitului nostru metropolit Nicolae, și n'am vrea decât să-i putem mulțumi cu vrednicie pentru atâta părintească grijă câtă ne-a purtat; dară copiii orfani, orfani se chiamă pe lângă oricâtă îngrijire!

Cui nu i-a trezit duioasă aducere aminte Caransebeșul, scaun vlădicesc văduvit, pe cine nu-l impresionează dureros palatul episcopal părăsit, sau orice amănunt împletit pe o viață de reală și binecuvântată intimitate dintre episcop și credincioși? Și totuș, trei luni de zile nu odată am văzut cum sentimentele noastre aghiazmate în acest mediu de pronunțată sfin-

tenie, se bruschează, și ceea ce pentru noi era de neatins, a fost atins și risipit în mod cu totul profan la răspântii, în presă — mai mult sau mai puțin ateie și francmasonă, licitat și supralicitat!

Cu tremur în suflet am așteptat ca ora să bată în fine și capăt să se pună tuturor pornirilor din ce în ce mai înveninate!

Și pare că un răsărit se apropie.

El a început să întrene inimile noastre la semnalele pe care presa bisericească din metropolia Ardealului și din Bănat s'a simțit dator să le dea. Cu toată satisfacția am luat cunoștință de cele publicate în „Telegraful Român” din Sibiu dela 30 Septembrie a. c., precum și în „Renașterea” Clujului dela 1 Octombrie „să se întrească episcopii vacante!” Să ne vină păstorul! Cler și popor din eparhia Caransebeșului se simt turburați din cauza întâzierii alegerii de episcop — scrie cu drept cuvânt „Telegraful Român” — episcop merit să afirme și să susție cu tărie atât interesele mari ale fraților noștri din cele două Banate, cât și ale întregii noastre biserici străbune“.

Alegerea de episcop, în termenul de trei luni dela proclamarea vacanței, e prevăzut de nouă lege de organizare, dar pe lângă considerația de legalitate a necesității săvârșirii actului electoral înlăuntrul acestui termen, motive ponderoase și nenumărate, îi dau caracter urgent și de neînălțurat.

Așa se justifică bucuria noastră mai nouă la anunțata convocare a congresului național bisericesc pe zilele de 19—20—21 luna curentă. Nădăjduim că congresul metropoliei noastre convocat pe sărbătoarea Cuvioasei Paraschiva va ști să formuleze, deziderat categoric cu privire la întregirea scaunului nostru episcopal.

Duhul Sfânt se va sălășlui în inimile celor cu răspundere pentru binele acestei eparhii și-i va lumina în ceasul cel de cumpănă...

Sectele...

Adventismul reformist

— istoric, scurtă recapitulare și literatură adventistă. —

Născută din secta adventismului de ziua șaptea, secta adventiștilor reformiști este cea mai periculoasă; mai periculoasă chiar decât *nasarienii* și *inochențiștii*, căci pe lângă că au o doctrină foarte periculoasă, dar neagă și dreptul de existență al statului.

Iată cum s'au născut:

În 1915, una din cele mai înfocate aderente ale rătăcirii adventiste de ziua 7-a, *Elena Withe*

socotită și ca profeteasa adventiștilor moare la *Los Angeles în California*. O oarecare femeie *Margareta Rooven* a început a răspândi svonul că acea *Elena Withe* înainte de a muri i-ar fi descoperit ei, printr'o viziune, reforma ce trebuie ca ea s'o săvârșească în organismul comunității. În urma acestui fapt a luat naștere un curent reformist în rândurile aderenților, favorabil *Margaretei Rooven*, curent numit „*roovenism*“.

Din America acest curent roovenian a pătruns în Germania.

În România a fost adus printr'un dezertor, *Kremmer*, care fusese adventist de ziua șaptea.

Pe *Kremmer* l-a urmat apoi alt dezertor *Ursan*, de prin părțile Brăilei, un altul *Bereșchi*, *Ioan Florea* de prin Ardeal și alții.

Până târziu opinia românească n'a știut despre existența acestei nuanțe adventiste până când însuși conducătorul de azi al adventismului, *Paulini*, nu l-a dat pe față descriindu-i într'o broșură intitulată „*Profeși falși și profeții mincinoase*” (tipărită în 1924), unde reformiștii aceștia figurează ca hoți, excroci, falsificatori, dezertori, hoinari, etc.

Adventiștii reformiști sunt împotriva:

1. a însăși existenței statului,
2. a militariei; sunt prin urmare antimilitariști,
3. nu depun jurământ,
4. nu pun mâna pe armă
5. sunt complect vegetariani — zicând că pentru a mânca carne trebuie ucis animalul și ei nuucid.
6. împotriva căsătoriei.

Ca revistă oficială a comunității lor au „*Păzitorul adevărului*” iar centre mai însemnate sunt în orașul *Alexandria* (jud Teleorman) în *Rășcani* (Bălți), precum și organizații sporadice prin diferite locuri ale țării.

La noi în Banat nu s'au semnalat asemenea rătăciți până acum; sau probabil vor fi, însă lumea nu i-a văzut, ascunzându-se sub masca sectelor autorizate.

Sunt conduși actualmente de *Ghiță Manea* pentru Vechiul Regat și de *Andrei Streza* calfa de croitor la din *Dridif* (Făgăraș) pentru Ardeal.

Din însăși punctele ce le-am înșirat ca rătăcirii ale acestora se vede cât sunt de excentrici, pe lângă că sunt cei mai periculoși dintre toți sectarii dela noi.

Nu sunt recunoscuți de legile statului, după cum nu sunt recunoscute nici celelalte secte, (alară de baptiști), totuși țin întruniri clandestine luptând prin tot felul de mijloace pentru câștigarea de noi aderenți.

Străinii și dușmanii noștrii din afară au găsit și găsesc întrânșii cel mai bun mijloc de desbinare și de spionaj.

Amintesc pe *Sandor Török* emis de la Buda-
pesta care a fost trimis prin părțile Timișorii și
care sub masca de propagandist reformist s'a
dedat la diferite acte de spionaj și scăpând din
mânile autorităților a trecut frontiera în Ungaria
în 1929. Adevărate vipere pe cari noi le în-
călzim la sân!

Scurtă recapitulare a rătăcirilor adventiste de ambele feluri.

Rătăcirile adventiste sunt parte împrumutate
de la protestanți, parte dela jidovi.

1. Dela Protestanți au:

a) Nu recunosc ierarhia, zicând că Episcopii
și preoții noștri nu sunt dela Domnul Iisus
Christos, de aceea Biserica n'are trebuință de ei, ci
numai de dezertori, transfugi ori înșelători ca
adventiștii ori alți asemenea lor.

b) Biserica o formează numai sfinții și cum
numai ei, — adventiștii sunt sfinți, — ei sunt
Biserica lui Christos.

c) Susțin că Sfânta Scriptură o poate oricine
înțelege și aplica cum va crede de cuviință fără
a mai fi trebuință de explicările date de sfinții
Părinți sau de oamenii pregătiți în senzul acesta.
Nu recunosc deci sfânta Tradiție.

d) Dintre taine nu recunosc decât Botezul
dându-i și acestuia numai o însemnătate simbolică.

e) Nu primesc sfintele icoane, nu le cinstesc
și nici pe sfinți.

II. Dela jidovii au:

a) Serbează Sămbăta în locul Duminicii.

b) Conducătorii lor obligă pe aderenți să le
dea dajdie a zecea parte din tot ceace câștigă
zilnic, așa cum practicau și jidovii.

c) Nu se închină sfintei cruci și nici n'o
primesc în casele lor și alte rătăcirii pe cari le-au
formulat ei pe baza înțelegerii greșite a sfintei
Scripturi și pe cari le-am mai văzut înainte.

Unele cărți, broșuri și reviste adventiste.

Biserica noastră ortodoxă ne stătuște prin
una din poruncile sale a nu citi cărțile ereticilor.
Și pentruca bunii creștini să se ferească a
cumpăra și a citi tipăriturile lor ca unele ce sunt
pline de otravă sufletească, de duh desbinator,
de batjocuri la adresa sfintelor noastre așeză-
minte, de ură față de datoriiile ce le avem către
Țară și către Tradiția noastră românească, le
voi înșira pe unele ce se întâlnesc mai des și
cari pot pica oricând sub ochi.

Reviste:

„*Semnele Timpului*” care apare în București,
lunar, la Tipografia adventistă „Cuvântul Evan-
gheliei” din Str. Labirint 116. Este revista ofi-
cială a comunității de ziua 7-a și apare uneori

broșată ca număr special. Se vinde de colpor-
tori cari se strecoară mișelește prin cuvinte
mângăitoare prin casele oamenilor, atât prin sate
cât și prin orașe și în numele bisericii ortodoxe
cer ajutor încasând până la 50 Lei pe număr.

Știu cazuri precise când în Caransebeș unii
ca aceștia au avut cutezanța să între în casa
unui învățator ortodox și sub haina înșelătoriei
și-a plasat marfa.

Dar satele! Sunt sigur că în cele mai multe
case se va găsi căci oamenii au cumpărat fără
să cunoască ce cumpără și dela cine.

În Poiana am găsit 40 de felul acesta plus
9 cărți de E. White „Calea către Christos” de
nuanță reformistă.

Păzitorul adevărului revistă oficială a refor-
miștilor, apoi broșuri cari în ultimul timp s'au
înmulțit nespuse de mult, ca: *Arătarea glorioasă a
lui Christos*, apărută pentru prima oară în 1913
și în care se vorbește cu un cinism revoltător
de a doua venire, *adevărații creștini*.

*Speranța lumii, Există Dumnezeu, Taina
Sănătății, A doua venire a lui Iisus Christos, Saba-
tul noului Testament, S'a apropiat sfârșitul, Cine
a hotărât cari cărți să alcătuiască Biblia, Ce vi ser-
bați și pentru ce?, Soarta Păcătoșilor, Profeți falși
și profesii mincinoase*, despre care am spus cu ce
rost s'a scris și de cine, *Calea către Christos,
Soarta păcătoșilor, Fiii luminei, etc., etc.*, toate cu
titluri atât de sugestive spre a atrage luarea
aminte, fără dată, fără autor.

Să ne ferim de ele!

● Dumitru V. Anuțolu
preot.

(Sfârșitul urmează în No. viitor.)

Sir Basil Zaharoff.

Sir Basil Zaharoff, care zilele trecute a încetat să
trăiască, s'a născut în anul 1849 în Asia-mică, dintr'o
familie săracă. De origine era grec. Un agricultor bogat
grijește de educația lui. Terminând școala, devine călăuz
al străinilor, iar mai târziu tovarăș de afaceri al unchii-
lui său, căruia îi șterpelește banii, refugindu-se la Londra.
Acolo e deținut, dar în fine achitat. Se reîntoarce apoi
la Atena, unde începe să i-se plămădească cariera.

La recomandarea unui ministru grec dobândește
reprezentanța fabricii de arme Nordenfeldt. Ca repre-
zentant al acestei firme e condus de o lipsă de scrupule
nemaipomenită. Conștiința lui nu-l oprește dela nici o
faptă ori cât de rea ar fi. Dovadă, că vinde un submarin
fletei grecești, dar pentrucă turcii erau în situație de a
presta mai mult în ce privește plata, lor le vinde două
submarine, deși turcii erau dușmanii cei mai înverșunați
ai patriei lui, respective ai grecilor.

În războiul burilor, armata engleză este nimicită
cu tunurile livrate de înșiși englezi, prin apucăturile dia-
bolice ale lui Zaharoff, iar în războiul ruso-japonez

Anglia livrează arme rușilor cu toate că era aliata japonezilor. La spate sta Zaharoff, care cucerise direcția uzinelor Vickers din Anglia.

Zaharoff nu vinde arme dintr'odată numai Grecilor și Turcilor, ci vinde și Sârbilor și inamicilor lor, Bulgarilor.

Zaharoff vinde ori cui are bani. Scopul armelor pentru el nu joacă nici un rol.

Omul acesta a ajuns vrâstă înaintată de 84 de ani adâpându-se din greu cu sânge de om. Cu cel mai prețios suc al corpului omenesc a făcut orgii, cum rar le cunoaște istoria.

Ce i-a păsut lui Zaharoff, că glonțul armelor a străpuns inima nevinovată a combatanților.

Ce i-a păsut acestui monstru de om, că atâția inși au fost mutilați de armele lui ucigătoare.

Ce i-a păsut acestui înpietrit la suflet, că văduve și orfani au rămas fără sprijin, fără căpătâi.

Deviza lui era deviza turcului, nu a celui de acum, ci a celui crud din evul mediu, care se mândrea a-și zice în mod cinic:

„Interesul poartă fesul”.

Zaharoff ajunge în 1907 în urma „meritelor” sale controlor superior al fabricii de arme Schneider-Creuzot din Franța și ca atare trage sforile, montează statele după cum îi place, și ce e mai mult zădărnicește ca în acel an să se încheie pacea războiului mondial. Și de ce? Pentrucă prea puține îi erau victimele, prea mic câștigul. A trebuit să sucumbe încă multe sute de mii de oameni pacinici, numai ca acest om ursuz să-și satisfacă lăcomia.

O ființă mai scârboasă, mai pestitențială din punct de vedere uman, creștinesc și social nici că se poate.

Și ce credeți, că i-a fost răsplata pe acest pământ păcătos?

În Anglia a fost ridicat la rangul înalt de nobil (Canis a non canendo), iar francezii nu se puteau lăsa mai pe jos, ci i-au conferit crucea cea mare a Legiunii de onoare franceze. (Ce-ai ajuns, sărmană cruce).

Zaharoff, prin faptele lui incalificabile a devenit: a) nobil, b) purtător de cruce și c) membru al Legiunii de onoare.

Și apoi ne mirăm, că temelile societății noastre omenești de astăzi se clatină dacă a fost posibil una ca asta.

După ce s'a potolit focul războiului spre ce credeți că s'a îndreptat simțul lui Sir Basil Zaharoff, fiind convins că fabricarea de arme nu mai rentează.

Tot spre ocupația de a soarbe sânge.

A cumpărat ruleta din Monte-Carlo. Fidel principiului său, de care a fost condus din tinerețe, ca din sângele altora să-și alimenteze sângele propriu, a ajuns acolo, ca să-și continue manopera, să se îmbogățească în plus din pierderile victimelor — în mare parte oameni bolnavi de nervi — cari își lăsau averile la ruletă ca apoi terminau cu un glonț în regiunea creierului.

Ce altă ocupație putea să-și afle Sir Basil Zaharoff în timp de pace decât să trăiască din atmosfera cadavrelor.

Ziarele ne aduc știrea, că acest decorat, nobilizat și ridicat în slavă și-a încheiat activitatea pe acest pământ, pe care l-a îngrășat cu sânge de om. Zilele și le-a sfârșit ca un câine. Ca unul care a stăpânit domeniul întunericului, ca unul căruia întreprinderile lui murdar de josnice nu-i permitea să iasă la lumina soarelui, a sfârșit-o, fiind mai demult cuprins de preludiul morții, adecă de tăcere desăvârșită.

Înainte de a încheia ținem să amintim, că dacă lui Sir Basil Zaharoff putem mulțumi în cea mai mare parte, că lumea de acum e înarmată până în dinți, nu ne vom mira dacă el a fost acela, care a paralizat comisiunile de dezarmare la Geneva. Având în mână presa, pe care o alimenta cu bani, având legăturile cele mai puternice cu bărbații de stat, cari dispuneau asupra destinelor popoarelor, ce i-a fost mai ușor decât ca să facă ridicole toate acțiunile de dezarmare a statelor.

Sir Basil Zaharoff, care numai în ilegalitate a putut prospera, n'a fost norocos în cele familiare. Treizeci de ani a trăit în concubinată cu prințesa de Bourbon (Marchisa Villa-franca), pe care abia după o conviețuire de 30 de ani, nesancționată de legele nici unei țări civilizate, a luat-o de soție, dar Dumnezeu, care e deasupra noastră, l-a pedepsit cu aceea, că pe Lady Zaharoff, la un an după căsătoria încheiată, a trecut-o la cele vecinice,

Nu putea el avea nici o pretenție de a fi fericit, pentrucă a supt vlaga multor țări în scop a se îmbogăți în detrimentul mulțimei, fără să fi avut vre-un agreement moral pe urma bogățiilor imense pe care le-a agonisit.

Sir Basil Zaharoff este tipul reprezentativ al timpului de astăzi. Cu activitatea lui intensă a contribuit la Sodoma actuală.

În fața acestei constatări nu putem sta cu mâinile încrucișate, ci trebuie pe orice cale să căutăm ca să ne reculegem, să evoluăm, dacă nu ne-am împăcat cu gândul să ne prăbușim.

Stăm în fața unei munci extraordinar de grele și îndelungate pentru a eși din abisul moral în care am ajuns.

Partea leului din această muncă de titan nu poate să o aibă decât: *Biserica*.

A. Moaca.

Din sbuciumul vremurilor de jertfe și biruință.

I.

Trăit-am vremi de mult așteptate și cu dor nebun visate, de sute de generații, vremi „de a căror neîmplinire s'au mistuit și moșii și strămoșii”, vremi pregătite timp îndelungat prin slove și grai de luminații cărturari și însuflețirii cărmuitori.

Sfinții ce împodobesc Calendarul neamului românesc, prin lepădarea lor de sine, prin martiriul și mucenicia ce au îndurat pentru apărarea gliei și credinței strămoșești, ne-au jalonat cărările ce avem de stăbănut, ne-au poruncit — și în fie-care clipă ne vor porunci, — obligațiunile, ce avem de îndeplinit.

Gândind la ei, slăbiciunile ce ne imobilează se spulberă și noi puteri și îndemnuri să revarsă asupra noastră și ne împig la luptă; iar greutățile ce ne rânjesc în cale și vor să ne stăvilească elanul, devin infinit de ușor de înlăturat, — față de ceea ce au îndurat și înfăptuit ei.

Și, har Domnului, când clopotele sfințelor biserici au dat alarma, iar trâmbițele au sunat chemarea, ca frunza și ca iarba — românașii — au alergat din văi și dealuri, din munți și din câmpii, tot ce au avut neamul mai tânăr și frumos, bătrâni — chiar — și femei să apere — cu viața lor, — sfânta moștenire.

*

Mi-a fost dat a fi martor și încâtva și părtaș la două mari evenimente cari au pecetluit pentru totdeauna, soarta neamului românesc:

a) *Războiul din 1877* pentru scuturarea țării de de sub jugul imperiului otoman, câștigarea independenței și așezarea coroanei regale pe capul înțeleptului și bravului Domnitor Carol I-iu, care scoase din pulberea uitării armele și vitejia ostașului român.

Ca copil — sopran în corul biserici Madona-Dudu, am luat parte la rugăciunea ce s'a făcut — de către clerul craiovean în frunte cu Episcopul Atanasie Sadoveanu, — când au pornit armatele la război peste Dunăre și tot în această calitate — cu flori și cântec le-am întâmpinat când s'au întors victorioase după luptele dela Smârdan, Vidin, Rahova, Grivița și Plevna.

Capturarea unui mare număr de ostași turci și a unui bogat material de război, cum și predarea sabiei de către comandantul suprem otoman viteazul Gazi Osman în mâinile Domnitorului Românilor Carol I-iu înscrisă în istoria noastră cea mai strălucită pagină.

b) *Războiul din 1916—1918 pentru eliberarea fraților și întregirea neamului.*

Mă voi opri asupra celor petrecute în timpul celui din urmă, nu spre a-mi tângui suferințele, ci spre a înfățișa și eu — pe cât puterile îmi vor îngădui, — o icoană a barbariei sufletelor, a acelor hrăpăreți cari hotărâse — dacă nu exterminarea poporului românesc — căci aceasta le părea și lor deocamdată cu neputință, — dar subjugarea tuturor prin sfâșierea vechiului regat între unguri, austriaci și bulgari.

Puternici și numeroși erau dușmanii, — căci ani de-arându-l să pregătise, — puțini și slab aprovizionați erau ai noștri față de un inamic atât de perfid și iscusit și pe un front atât de întins.

Cu ei, tot ce știința produsese mai distrugător cu ai noștri neînchipuite lipsuri. La fie-care pas să simțea o strigătoare inegalitate. Cu toate acestea, și dușmanii s'au uimit de rezistența și măreția sufletului soldatului român care în cămașe și cu capul gol, doar cu baioneta în mână, brava ploaia gloanțelor și a bombelor ce țâșneau din mitraliere și tunuri, împrăștiind groaza și punând în goană soldații lor atât de bine instruiți și ghiftuiți cu tot felul de arme și aparate. Ei nu cunoșteau și nici auzise de arma cea înfricoșată a românului, de sufletul său pe cât de bun pe atât de viforos.

Sufletul — singurul bun — pe care dușmanii n'au putut să-l fure sau distrugă decât odată cu viața. El a făcut minuni de vitejie de-alungul veacurilor ori de câte ori s'a abătut asupra-ne urgia vrăjmașilor. Și acest suflet, l-au dăruit bravii noștri cu o risipă evanghelică. Lui se cuvine toată închinăciunea.

Megolomania germană-maghiară lua proporții de ordin patologic. Voiau — prin ori-ce mijloace fie ele cât mai odioase, — să sdrobească pentru vecie: Franța, Belgia, Anglia, Italia, America, Serbia, România, lumea întreagă s'o nimicească, ca ei să stăpânească și *politicește* întreg universul, căci *economicește* Germania era de mult stăpână pe piețele celor mai mari state.

Și întru realizarea acestei lăcomii de zeci de ani, — zile și nopți — laboratoarele celor mai mari oameni de știință ai Germaniei, pregăteau tot ce mintea omească poate născoci să distrugă cât mai intens nu numai viețile soldaților cu cari luptau, dar și cele mai strălucite monumente și instituții cari făceau gloria marilor

artiști ai lumii, cum și biata populație civilă, pașnică și lipsită de ori-ce apărare.

Bestia — setoasă de sânge și ruină — simțea o poftă demonică, a șterge sate și orașe de pe fața pământului, a împânzi peste tot moartea și pustiul.

Nu așteptau de cât un mic prilej pe care studentul Prințip, i-l oferă în ziua de 15/28 Iunie 1914 prin uciderea la Serajova a moștenitorului Austro-Ungar Arhiducele Franz Ferdinand și a soției sale.

Imediat după acest dublu asasinat, Austro-Ungaria declară război Serbiei, iar după o săptămână, întreaga Europă — și mai târziu și țări din celelalte continente, sunt angrenate în cel mai groaznic măcel.

*

Bombardamentele încep și cu ele exodul Sârbilor. Cei din Cladova, Costor, Vârbița și Techia în frunte cu Protopopul Radinko și intelectuali, emigrează în Turnu-Severin unde sunt primiți frățeste — așa cum numai românii știu primi.

„Crucea roșie“ prin prezidenta sa D-na Eliza Gr. Constantinescu, secondată de membrele din Comitet D-nele Maria Teodor Costescu, Elena Isvoreanu, Lucreția I. Paulian, Lisonette Antonescu, Paula Blebea, Ecaterina Greceanu, Maria Bungețianu, Ec. Alimănescu etc., le aranjează căminuri, lagăre pentru cei suferinzi, le oferă hrană și tot ce poate face un trai mai puțin amar.

Răniții lor sunt aduși la spitalul nostru unde sunt îngrijiți cât se poate mai conștincios, iar cu ocazia înmormântării unui tânăr căpitan rănit grav în luptele dela Techia și mort la noi, întreaga populație severinenă petrece cu toate onorurile convenite unui erou și-l conduc în Cladova, spre a-i zăcea osemintele în pământul sfânt al patriei lui scumpe, pentru care și-a dat viața.

Luptele ce au loc între Sârbi și Austro-Ungari la Techia și Orșova, devin tot mai înverșunate. La multe din ele, asistăm din gara Verciorova, și ne însângerează inimile că nu putem da o mână de ajutor la încetarea acestui măcel.

Veștile asupra invaziunii Germanilor în frumoasa și liniștită Belgie, ororurile ce împrăștie peste tot, ne umplea sufletele de mânie, de jale și de îngrijorare.

Prin întruniri și gazete, ceream toți — esceptând pe nemțo-fili, — intrarea imediată în război pentru eliberarea fraților cari mureau luptând pentru biruința aceluia ce-i ținușe robi sute de ani și jurase exterminarea neamului românesc.

Gazetele lui Marghiloman și ai lui, cari ne soseau din București, erau zilnic arse în mijlocul orașului la bustul lui Traian de tineretul Universitar și liceal. Șeful marghilomaniștilor, îmi atrage atențiunea că între cei ce ard gazetele lor, sunt și băeții mei. Îi răspund cum se cuvenea.

Nu trecea două-trei zile să nu fie ciocniri între cele două tabere. Insolența consulului Austro-Ungar, renegatul Adamchievici, le provoca și mai mult. Întrunirile de protestare contra puterilor centrale, devin tot mai numeroase și tot mai impunătoare.

(Va urma).

Ioan St. Paulian.

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la **Librăria Diecezană.**

Dr. Petru Barbu: Curs de Catehetica sau Metodica religiunii.

Caransebeș, 1933 ed. 3 Carte de peste 100 de pagini, în formatul cărților de școală. Prețul 60 de lei.

Păr. Dr. Petru Barbu este pedagogul nostru bisericesc, bărbat care o viață întreagă s'a afundat în acest studiu și care, netăgăduit, este o autoritate în această privință. De câte ori se va lucra ceva în acest ogor, va trebui să ne gândim la Sf. Sa și să-i cerem părerea. Nu s'a făcut așa, în lungile discuțiuni de anul trecut pentru predarea religiunii în Școala Primară, și credem că rău s'a făcut. În adevăr Păr. Barbu este bărbat dela care se putea învăța ceva și pe care mai cu seamă începătorii trebuiau să-l asculte.

Văzând toată acea mișcare în ogorul său, Păr. Barbu nu era să stea în nelucrare. Și-a scos în a III tipărire cartea sa de catehetică, în care ne spune că ea „nu trebuie judecată după planurile de învățământ și după programele analitice de până acuma, impuse de autorități, și nici după ultimile instrucțiuni, îndrumări, teorii și experiențe personale, norme etc., pentru predarea religiunii, alcătuite pripit și publicate provizoriu în reviste bisericești căci toate acestea nu corespund pe deplin principiilor moderne pedagogice și nici recerintelor noastre speciale, profesionale și naționale. Nu mai amintesc de Școala activă, care trece marginile ortodoxiei, cu teoriile sale referitoare la învățământul religios“.

Este de folos că avem glasul Părintelui Barbu cu privire la fel de fel de păreri care s'au vânturat între noi despre predarea religiunii. Toți preoții, care au avut de furcă cu învățământul religiunii în Școala Primară, vor trebui să vadă ce spune Păr. Barbu, fiindcă Sf. Sa este *omul nostru*, încercat în asemenea materii vieme de o viață întreagă.

Cartea sa e plină de sistem. Duce de mână pe cetitor pas cu pas în urmărirea materiei și-l lămurește foarte bine despre ce are de făcut.

Pe lângă desfășurarea teoretică, are și îndrumări practice, prin privirea cât mai de aproape a celor ce preotul are de făcut în școală. Dar aceasta nu e singura carte cu care preotul are a se ajuta. Păr. Barbu are și alte cărți, povățuitori mai amănunțiți, pentru îndrumarea practică.

Noi ne facem o datorie a pomeni de lungă străduință a Părintelui Barbu pe acest ogor. Nu e singura dată când scriem despre Sf. Sa. Acum însă Sf. Sa este mai de trebuință, e mai *actual*,

cum se zice, și este de folos ca preoții să ia aminte la autorii cu cari se pot ajuta.

De un an de zile, preoții au luat asupra lor sarcina predării religiunii în școala primară. După un an, este prilej de a ne întreba: ce au făcut? cum se simt? ce greutateți au avut de întâmpinat? unde este de prefăcut ceva?

Porniți pe un asemenea examen, cărțile Părintelui Barbu le vor fi de cel mai mare folos. Acum nu mai este graba de anul trecut. Iși pot vedea mai îndelete de lucrul pe care-l au de împlinit de aici înainte și e bine să stea la sfat cu unul care este maestru în această privință, cum este Păr. Dr. Petru Barbu. Cartea sa se găsește la Librăria Diecezană din Caransebeș sau la autor sau la Librăria Pavel Suru din București.

„Biserica Ortodoxă Română“.

Arhim. Scriban

ȘTIRI

Hirotonire. Prea sfințitul Arhiepiscop vicar arhiepiscopesc Dr. Vasile Stan, în zilele de 25 și 26 Septembrie a. c. a binevoit a hirotoni întru diacon, presbiter și duhovnic pe *Adrian Groza* pentru parohia I-a din *Gavojdia*.

Convocarea congresului electoral național bisericesc. Pe ziua de 21 Octombrie a. c. s'a hotărât convocarea congresului electoral național bisericesc la București pentru alegerea celor trei episcopi în eparhiile vacante dela *Caransebeș, Cetatea-albă și Huși*. Convocările, lansate de I. P. S. Patriarhul Miron au fost trimise tuturor alegătorilor. Alegerea, amăsurat art. 12 al legii de organizare, o face un colegiu compus din membrii congresului național bisericesc și cei ai adunării eparhiale a eparhiei vacante, și încă câțiva înalți demnitari de stat.

Consiliul permanent al Micii Înțelegeri, s'a întrunit la Sinaia în zilele de 24, 25, 26 și 27 Septembrie a. c., ținând cinci ședințe la Castelul Peleş. În ședința, care a avut loc în dupăamiaza zilei de 27 Septembrie miniștrii Afacerilor Străine ai Iugoslaviei și României au procedat la schimbul de ratificări a celor 19 convenții între Iugoslavia și România, cari rânduiesc aproape toate chestiunile pendinte între cele două țări. Între aceste convenții se află și cea relativă la regulamentul școlilor primare minoritare din Banat. Cu privire la chestiunile bisericești nu s'a ratificat nici o convenție.

Revistă bisericească în limba franceză. I. P. S. Patriarh în urma informațiilor primite recent asupra răsunsetului favorabil, pe care ortodoxia îl află în lumea

apuseană, a dispus editarea unui magazin revistă de doctrină și informațiune ortodoxă în limba franceză, la care vor fi chemați să colaboreze, pe lângă teologii din țară și teologii din celelalte biserici ortodoxe.

Pentru muzeul eparhial au donat, P. O. D. protopresbiter *Romul G. Ancușa* consilier referent eparhial acte istorice de mare valoare; asemenea a donat consilierul referent eparhial *Nicolae Cornean* câteva obiecte de artă sculpturală românească. Sincere mulțumiri!

Pentru Piatra Scrisă de lângă comuna Armeniș au donat: preotul *Alexandru Guga* din Cubin 100 lei și credincioșii *Mimi* și *Dimitrie Floru* din Deva tot suma de 100 lei, care sume s'au predat destinațiunii cu mulțumită.

CONCURSE.

Consiliul parohial ortodox român din Agadicu eșcrie concurs la parohia de clasa II (doua), protopresbiteratul Oravița pe lângă următoarele

Emolumente:

1. Sesiunea parohială constătătoare din 45 jughere pământ arabil și fânaț.
2. Un intravilan de 200 stj.
3. Un extravilan de 1400 stj.
4. Birul parohial uzitat
5. Stola uzitată.

Ne fiind casă parohială alegândul preot va avea să se îngrijească de locuință și va suporta toate dările sesiunii sale.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și înainteze cererile de concurs cu încuviințarea Venerabilului Consiliu eparhial prin Prea Onoratul oficiu protopresbiteral al Oraviței montane, Consiliului parohial din Agadicu.

Recurenții sunt invitați, cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual să se prezinte în sfânta biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar nici de cum în ziua alegerii.

Alexandru Dobrescu m. p.
președ. com. parohial.

Ioan Goți m. p.
not. com. parohial.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

În baza ord. Veneratului Consiliu Eparhial Nr. 2828 B. ex 1933 ddo 29 Iulie 1933 se eșcrie concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul *Gheorghe Simu* din parohia de clasa II-a din Petrița cu termen de 30 zile dela publicarea în „Foaia Diecezană” cu următoarele

Emolumente:

1. $\frac{1}{3}$ parte din sesiunea parohială constătătoare din 30 jug., și anume: $2\frac{1}{2}$ jug. din locul numit „Caprișoane”, $2\frac{1}{2}$ jug. din locul numit „Coroave”, $2\frac{1}{2}$ jug.

din locul numit „Dealul Ciuchiciului” și $2\frac{1}{2}$ jug. din locul numit „Crăcane”.

2. $\frac{1}{3}$ parte din stola uzitată.

3. $\frac{1}{3}$ parte din birul parohial.

4. În lipsă de casă parohială alesul capelan se va îngriji singur de locuință.

După porțiunea sa canonică de sesiune care formează dotațiunea sa de capelan va suporta sarcinile (impozitele) publice.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită rugărea împreună cu toate actele On. Consiliu parohial ort. rom. din Petrița la adresa Prea On. Oficiu protopresbiteral în Sasca-montană.

Totodată concurenții sunt poștiți a se prezenta în sfânta biserică ort. rom. din Petrița în vre-o Duminecă sau sărbătoare cu prealabila încuviințare a Prea On. Oficiu protopresbiteral spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și cântare bisericească dar nu în ziua alegerii.

Recurenții au să producă act de învoire dela Veneratul Consiliu Eparhial fără de care act nu pot fi luați în considerare.

Petrița din ședința Consiliului parohial ort. rom. ținută în 20 August anul 1933.

Preot **Gh. Târba**
președ. ad hoc, delegat ppsc.

Petru Pejca
inv., notar.

În conțelegere cu mine; *Ioan Grosșianu*, admn. protopresbiteral.

*
* *

Consiliul parohial al bisericii ort. rom. din Căvâran în baza deciziunii Ven. Consiliu Eparhial Nr. 3964/E din 1933, publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul *Eftimie Lăpăduș*, în parohia de clasa III-a din Căvâran protopresbiteratul Lugoj, pe lângă următoarele.

Emolumente:

1. $\frac{1}{3}$ din sesiunea parohială
2. $\frac{1}{3}$ din toate venitele parohiei
3. Dările se vor plăti în proprietate cu acestea.

Recurenții își vor înainta cererile de concurs adreseate Consiliului parohial din Căvâran prin Prea Onor. Of. protopresbiteral din Lugoj având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sfânta biserică din Căvâran, pentru a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar numai cu prealabila încuviințare a Prea On. Domn protopop al tractului.

Recurenții au să producă act de învoire dela Consiliul eparhial, fără de care nu pot fi luați în considerare.

Căvâran din ședința Consiliului parohial ținută la 13 August 1933.

Dimitrie Lupea m. p.
preș. cons. ad hoc.

Damian Neagoe m. p.
not. com. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral: *Dr. Aurel Mihaescu* adm. protopresbiteral.

Librăria Diecezană din Caransebeș

oferă pentru anul școlar 1933/34 marele ei depozit de

Cărți și recvisite școlare

Domnii Invățători beneficiază de un rabat de 12%_o

Atât la cărțile școlare cât și la recvisite.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericei noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

„Librăria Diecezană“ Caransebeș
cu grosul și cu bucata.